

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 9C/321/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312217823
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Janka Benkovičová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2015:4312217823.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudkyňou Mgr. Janou Benkovičovou v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSŤ s.r.o., IČO: 35 807 598 so sídlom v Bratislave, Pribinova ul. č. 25, zast. Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, proti odporcovi: Slovenská republika v jej mene: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné námestie 13, o zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd návrh zamietal.

Odporcovi súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporcu k zaplateniu sumy 175,- eura z titulu majetkovej škody a 608,52 eur z titulu nemajetkovej ujmy, z dôvodu nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v nedodržaní 30 dňovej lehoty na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia, pričom súd rozhodol o tejto žiadosti s omeškaním vo veci vedenej exekútorom pod exekučným číslom EX 2265/2005.

Okresný súd Nitra vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 9C 321/2012-52 zo dňa 20.6.2013 tak, že návrh zamietol. Navrhovateľom uvádzaná majetková škoda nebola nijako preukázaná, navrhovateľ nepreukázal žiadnym spôsobom zníženie svojho majetku. Tvrdenia o tom, že ak by súd rozhodol včas, nemusel by sa navrhovateľ prostredníctvom svojich zamestnancov venovať urgenciám, sťažnostiam, evidencii prípadov, sú nedostatočným argumentom a zároveň nepreukazujú príčinnú súvislosť medzi rozhodnutím exekučného súdu o návrhu na zmenu exekútora a podaným návrhom na zmenu exekútora, navyše navrhovateľom uvádzaná majetková škoda nebola v konaní preukázaná, jej vyčíslenie paušalizáciou reálnych vecných nákladov, spočívajúcich v administratívnych výdajoch, funkčných výdajoch, mzdových výdajoch a výdajoch spojených so stratou času zamestnanca, je podľa súdu nepreukázané, nezdôvodnené a navrhovateľ neprodukoval žiadne dôkazy preukazujúce ním uvádzanú škodu. Škodou sa pritom rozumie majetková ujma, ktorá vznikla fyzickej alebo právnickej osobe, je vyjadriteľná v peniazoch a spočíva v zmenšení (úbytku) existujúceho majetku poškodeného a predstavuje majetkové hodnoty, ktoré bolo treba vynaložiť na to, aby sa vec uviedla do predošlého stavu, resp., aby sa v peniazoch vyvážili dôsledky toho, že navrátenie do predošlého stavu nie je možné alebo účelné.

Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 7 Co 131/2014 - 67 zo dňa 30.1.2015 rozsudok súdu 1. stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že z fotokópie exekučného spisu vo veci vedenej na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 6Er/409/2005 vyplýva, že dňa 23.11.2010 podal oprávnený návrh na zmenu súdneho exekútora (č.l. 11 spisu), pričom od tejto doby súd urobil jeden úkon dňa 14.06.2011.

Z uvedeného je zrejmé, že od 23.11.2010 do 14.06.2011 súd neurobil žiadny úkon. Súd prvého stupňa v tomto smere svoje rozhodnutie neodôvodnil a neprijal žiadny záver, či išlo alebo nešlo o nesprávny úradný postup. Súd prvého stupňa odôvodnil svoje rozhodnutie závermi, ktoré sú všeobecné a nereagujú na konkrétne zistenia v tejto veci a skutočnosti zrejmé z exekučného spisu. V ďalšom konaní súd prvého stupňa pripojí exekučný spis Okresného súdu Levice sp. zn. 6Er/409/2005 a zistí aktuálny stav exekúcie vedenej pod uvedenou spisovou značkou.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so spisom Okresného súdu Levice sp. zn. 6Er/409/2005, so žiadosťou súdneho exekútora, s návrhom na zmenu exekútora, s úkonmi súdu zo dňa 13.6.2011, s odpoveďou súdneho exekútora, s odvolaním, s uznesením KS v Nitre sp. zn. 8CoE 92/2013, rozsudok OS Nitra č.k. 9C 13/2013, so znaleckým posudkom č. 1/2014 a dospel k tomuto skutkovému a právnomu záveru:

Zo spisu Okresného súdu Levice sp. zn. 6Er/409/2005 súd zistil, že oprávnený podal návrh na zmenu súdneho exekútora na Okresný súd Levice dňa 23.11.2010. Súdny exekútor JUDr. Ľubomír Pekár, ktorý bol poverený exekúciou poverením zo dňa 2.8.2005, vyčíslil trovy exekúcie dňa 28.6.2011. Návrh na začatie exekučného konania bol podaný dňa 27.7.2005 u súdneho exekútora a na súd dňa 1.8.2005.

Okresný súd Levice uznesením č.k. 6Er/409/2005-19 zo dňa 21.10.2011 zamietol návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora, vyhlásil exekúciu za neprípustnú, zastavil exekučné konanie a zaviazal oprávneného k trovám exekúcie. Exekučným titulom bola notárska zápisnica. Navrhovateľ uvádzal, že k zmene exekútora došlo z dôvodu straty dôvery k pôvodnému exekútorovi. Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 8CoE 92/2013-68 zo dňa 31.7.2013 zrušil napadnuté uznesenie č.k. 6Er409/2005-19 a vec vrátil súdu prvého stupňa, s tým že súd prvého stupňa sa má zaoberať otázkou vykonateľnosti notárskej zápisnice, neodôvodnil, prečo považoval splnomocnenie v rozpore s ustanovením § 22 ods. 2 OZ, povinný nespísal notársku zápisnicu, ale splnomocnil na jej spísanie inú osobu - Mgr. Kušnira a treba zväžiť, či táto nekonala za oprávneného (veriteľa).

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1. zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení platnom v čase začatia tohto konania a podania návrhu na vydanie poverenia štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení v čase začatia tohto konania a podania návrhu na vydanie poverenia právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení v čase vydania poverenia a podania tohto návrhu ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. 1a)

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v prípade, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia

práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 41 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

Podľa § 44 ods. 6 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (účinný v čase začatia exekučného konania) ak oprávnený požiada súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí súd exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu písomne postúpi. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Odmena pôvodného exekútora sa však vypočíta tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 238 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. konania začaté pred 1. septembrom 2005 sa dokončia podľa práva platného do 31. augusta 2005, ak odsek 2 neustanovuje inak.

Nevyhnutnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú: a/ protiprávny úkon resp. škodová udalosť, b/ vznik škody, c/ príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi protiprávnym úkonom (škodovou udalosťou) a vznikom škody , d/ zavinenie (len v prípade subjektívnej zodpovednosti , pri objektívnej zodpovednosti nie je podstatné, či zodpovedný subjekt vznik škody zaviniel alebo nie).

Zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je zákonom č. 514/2003 Z. z. koncipovaná ako zodpovednosť objektívna (podľa § 3 ods. 2 zodpovednosti podľa ods. 1 sa nemožno zbaviť) čo znamená, že zo strany oprávneného subjektu (poškodeného) nie je potrebné preukazovať zavinenie vo forme úmyslu resp. nedbanlivosti, ale stačí preukázať , že škoda (ak vznikla) je výsledkom činnosti príslušného orgánu štátu (tzv. zodpovednosť za výsledok) . Ústavným základom uvedenej zodpovednosti je čl. 46 ods. 3 ústavy („ Každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu , iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom“).

Vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou je vzťahom príčiny a následku , ktorý musí byť priamy , bezprostredný, neprerušovaný, nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako (priama) príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu.

Teda nesprávny úradný postup môže mať za následok vznik zodpovednosti podľa zákona č. 514/2003 Z. z. len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku navrhovateľa, ktoré bolo priamo a nesprostredkované spôsobené práve (iba) týmto postupom, ktorý by bol z hľadiska zmenšenia majetku navrhovateľa rozhodujúcim t. j. ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, jeho majetok by sa nezmenšil.

Návrh vychádza z platnej úpravy, nakoľko existuje možnosť domáhať sa ochrany svojich práv využitím inštitútu ústavnej sťažnosti v súlade s ustanovením § 127 ods. 1 Ústavy SR. Otázkou, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, je kompetentný preskúmať ústavný súd, ktorý ju v súlade so svojou ustálenou judikatúrou preskúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Súdne konanie nie je kompetentný preskúmať súd v konaní o náhrade škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z., ale len Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti (resp. predseda súdu na

podklade sťažnosti na prietahy). Opačný výklad by znamenal, že by existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené v tom istom čase preskúmať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prietahov.

Pokiaľ by súd konajúci o náhrade škody mohol hodnotiť postup iného súdu z hľadiska existencie zbytočných prietahov, znamenalo by to absurdný záver, keďže všeobecné súdy by preskúmali postup iných všeobecných súdov, pričom uvedené by mohlo smerovať aj k porušeniu inštančného princípu v súdnictve.

V zmysle citovaných zákonných ustanovení vzhľadom na uvedené skutočnosti súd návrh zamietol. Podľa súdu bol návrh dostatočne špecifikovaný v zmysle § 43 O.s.p. a zákona č. 233/1995 Z.z. platného v čase podania návrhu. Navrhovateľ v petite návrhu uviedol čoho sa domáha, voči komu a z akého dôvodu. Nepredloženie dôkazov, nie je dôvod na zastavenie konania, ale na prípadné zamietnutie návrhu. Súd mal k dispozícii ako dôkaz predmetný exekučný spis. Uplynula šesťmesačná lehota od prijatia žiadosti a navrhovateľ sa nároku domáhal na súde. Navrhovateľ sa domáhal škody za nesprávny úradný postup z dôvodu, že k zmene exekútora nedošlo v zákonnej 30 dňovej lehote. Súd v tomto prípade neskúmal či prišlo k prietahom v konaní. Zisťoval, či došlo k nedodržaniu zákonnej lehoty, z akého dôvodu a či je to dôvod na náhradu škody, resp. či vôbec nejaká škoda vznikla. Nárok na náhradu škody si navrhovateľ uplatňoval podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z.z., keď podľa neho príslušný súd svojim postupom porušil povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, resp. bez zbytočných prietahov v konaní. Ohľadne prípadného prietahu sa nevedelo žiadne disciplinárne konanie, neriešila sťažnosť na prietahy v konaní, nerozhodol Ústavný súd Slovenskej republiky, či Európsky súd pre ľudské práva.

V danom prípade ohľadne návrhu navrhovateľa ako oprávneného na zmenu súdneho exekútora v exekučnom v konaní neplatila tridsaťdňová zákonná lehota s poukazom na ust. § 44 ods. 6 zákona č. 233/1995 Z.z..

Návrh na súd bol podaný 28.9.2012 a od podania návrhu na zmenu exekútora dňa 23.11.2010 do návrhu na predbežné prejednanie nároku navrhovateľa dňa 30.5.2012 neubehli tri roky a tak návrh nie je premlčaný.

Dôvodom pre zmenu exekútora bola údajná strata dôvery k pôvodnému exekútorovi avšak ani nový exekútor nevyvymohol dlžnú sumu. Exekučným titulom bola notárska zápisnica. Navrhovateľ v množstve vecí podal návrh na zmenu exekútora, pričom išlo o rôznych exekútorov. V niektorých veciach návrhu na zmenu exekútora predchádzal podnet exekútora na zastavenie exekúcie. Je možné, že i takýto podnet, bol dôvod na podanie návrhov na zmenu exekútorov, na jedného exekútora. Podľa súdu v priebehu exekúcie v čase, keď je podaný návrh na zmenu exekútora k žiadnej škode nemôže dôjsť, keďže pôvodný exekútor má podľa zákona oprávnenie i povinnosť vykonávať úkony exekučného konania. Účastníkom exekučného konania do rozhodnutia súdu po zmene exekútora nevznikol stav právnej neistoty. Zo stanoviska pôvodného súdneho exekútora a z jeho vyčíslenia trov vyplýva, že exekútor v predmetnej veci vykonal viacero úkonov za účelom vymoženia pohľadávky oprávneného, bolo preukázané, že pôvodný exekútor vo veci konal a to bez ohľadu na návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora, preto nerozhodnutím o zmene súdneho exekútora nebolo exekučné konanie ohrozené.

Navrhovateľom uvádzaná majetková škoda nebola nijako preukázaná, navrhovateľ nepreukázal žiadnym spôsobom zníženie svojho majetku. Tvrdenia o tom, že ak by súd rozhodol včas, nemusel by sa navrhovateľ prostredníctvom svojich zamestnancov venovať urgenciám, sťažnostiam, evidencii prípadov, sú nedostatočným argumentom a zároveň nepreukazujú príčinnú súvislosť medzi rozhodnutím exekučného súdu o návrhu na zmenu exekútora a podaným návrhom na zmenu exekútora, navyše navrhovateľom uvádzaná majetková škoda nebola v konaní preukázaná, jej vyčíslenie paušalizáciou reálnych vecných nákladov, spočívajúcich v administratívnych výdajoch, funkčných výdajoch, mzdových výdajoch a výdajoch spojených so stratou času zamestnanca, je podľa súdu nepreukázané, nezdôvodnené a navrhovateľ neprodukoval žiadne dôkazy preukazujúce ním uvádzanú škodu. Škodou sa pritom rozumie majetková ujma, ktorá vznikla fyzickej alebo právnickej osobe, je vyjadriteľná v peniazoch a spočíva v zmenšení (úbytku) existujúceho majetku poškodeného a predstavuje majetkové hodnoty, ktoré bolo treba vynaložiť na to, aby sa vec uviedla do predošlého stavu, resp., aby sa v peniazoch vyvážili dôsledky toho, že navrátenie do predošlého stavu nie je možné alebo účelné.

Pri vzniku škody je poškodený povinný nielen tvrdiť, ale aj preukázať vznik nemajetkovej ujmy, resp. uviesť skutočnosti, na ktorých základe bude možné podľa zákonom určených kritérií posúdiť vznik a rozsah ujmy. Pokiaľ navrhovateľ v danom prípade tvrdil, že o škode sa dozvedel vtedy, keď už nebolo

porušované právo, pričom nevedel uviesť konkrétny dátum je v kontexte s ďalšími vyššie uvedenými dôvodmi dôkazom nedôvodnosti návrhu navrhovateľa ohľadne tvrdení o vzniku a výške škody.

Súd nad rámec uvádza, že doba, ktorá uplynula od doručenia žiadosti na zmenu súdneho exekútora až do samotného rozhodnutia exekučného súdu o tomto návrhu, nemohla nijako negatívne zasiahnuť žalobcu, nemohla v ňom vyvolať neistotu ako morálnu ujmu, nemohla ovplyvniť jeho plánovanie a rozhodovanie, nemohlo viesť k strate legitímnych očakávaní, že v zákonom určenom čase nastane stav predpokladaný zákonom a nemohla vyvolať ani riziko ohrozujúce konečné vymożenie pohľadávky. Súd sa nestotožňuje ani s názorom navrhovateľa, že možno priamo porovnávať nemajetkovú ujmu za nedodržanie zákonnej lehoty na vydanie rozhodnutia a nárokom priznávaným Ústavným súdom SR za prieťahy v konaní.

Úlohou súdu je spravodlivé rozhodnutie v celom kontexte vzájomne sa odvíjajúcich skutočností. Ukladať súdu zákonodarcom zákonnú lehotu je riešenie, ktoré nemôže dostatočne zohľadňovať okolnosti toho ktorého prípadu. Pre spravodlivé rozhodnutie je akákoľvek lehota irelevantná. Správne a zákonné je, aby bolo vydané spravodlivé rozhodnutie prípadne i po lehote, ako nespravodlivé v zákonnej lehote, k čomu sa navrhovateľ prikláňal. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. S poukazom na ustanovenie § 44 ods. 6 Exekučného poriadku v znení platnom v čase začatia exekučného konania, súd uvádza, že nebola stanovená lehota na rozhodnutie súdu po žiadosti oprávneného o zmenu exekútora, pričom rozhodovanie u zmene exekútora nijako vzťah medzi účastníkmi nemení a vplyv na priebeh konania nebol preukázaný.

Súd mal za to, že nedošlo k žiadnemu nesprávnemu úradnému postupu, nebol naplnený ani jeden z predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu. Súd v tomto smere poukazuje na konanie vedené na tunajšom súde v obdobnej veci pod sp. zn. 9C/13/2013, v ktorom konaní súd návrh zamietol a na uznesenie Krajského súdu v Nitre č.k. 8 Co 196/2014 - 68 zo dňa 15. 10. 2014.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi, ktorý mal vo veci úspech, nepriznal náhradu trov konania, keďže žiadne nešpecifikoval a žiadne mu nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V prípade, že si povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.), pričom podľa § 205 ods.2 O.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.